

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

אינה קיימת פה בעולם! העולם נקרא "עולם" מלשון "העלם".
נעלם - חסר, העולם הזה נוצר חסר בכדי שאנו נוכל להיות כל
חיינו במגמת התקדמות, לכן פה בעולם אין "שלמות" רק
כאשר שרה אמנו נפטרה ואמר עליה הכתוב ורשיי הקדוש
מפרש שני חיי שרה - כולם שווים לטובה, רק לאחר שאדם
מסתלק מן העולם הוא יוכל להבין את התכנית המושלמת של
הקבי"ה עבורו, נוכל לראות שהכל היה מושלם במיוחד
בשבילנו.

הדבר השני שאנו למדים מזה "התקדמות ולא שלמות" כמו
שהבנו שבעצם המספר שמייצג שלמות ישנו פרדוקס אנו
מבינים ששלמות אמתית מורכבת עם אותם "אפסים" והדרך
היחידה להשיג "שלמות" היא להבין שאנו לעולם לא נהיה
שלמים אנו יכולים רק להתקדם, רק לעשות את שלנו ולא
עלינו המלאכה לגמור. פעמים רבות אנו מרגישים שאנו
מתקדמים, אנו באמת עושים ככל שביכולתנו, אבל אנו עדיין
לא מרוצים מכך, אנו רוצים להיות מושלמים, אנו רוצים
באמת להצליח, עוד ועוד, אבל לא הולך לנו, למה? אבל אולי
זה קצת "כפירה" אולי אם אנו עושים את שלנו באמת עם
כוונה להצליח, ואנו לא מצליחים, או עוד יותר, אולי אנו קצת
כועסים על עצמנו, על הסביבה, על החיים, אולי אנו כאומרים
חיים בידינו או בידי אחרים, אנו סומכים על עצמנו, על
אחרים, ולכן אנו לא מוכנים לקבל את המציאות כפי שהקב"ה
רוצה אותה, כך, בדיוק כך, ברגע זה, ככה הוא רוצה אותי/את
זה/ אותך, ככה אבא שבשמים רוצה, מה אנו יכולים לעשות?
לקבל!! כמו שאמרנו שלמות - לא פה (כרגע-לצערך, או שלא!)
האתגר השבועי: השבוע אנו נתרגל לאורך השבוע, ההבנה
שאין פה בעולם שלמות, ואנו, שואפים להתקדמות ולא
לשלמות! בהצלחה רבה! שבת שלום!

100 הוא
המספר
שמציין משהו
עגול, שלם,
ממה מורכב
המספר הזה?
מאחד ושני
אפסים,
יכולים להיות
הרבה אפסים
בשורה אבל
אם לא יקדים
להם איזה
שהוא מספר,
כל אותם
אפסים לא

100- שלמות. 100 הוא מספר עם הרבה משמעות, השבוע אנו
מציינים את גיליון ה-100, איזו התרגשות, "שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה". 100 הוא המספר שמציין משהו עגול שלם,
ממה מורכב המספר הזה? מאחד ושני אפסים, יכולים להיות
הרבה אפסים בשורה אבל אם לא יקדים להם איזה שהוא מספר,
כל אותם אפסים לא שווים מאומה.

המספר הכל כך מושלם הזה מציג בתוכו את האבסורד של
השלמות, מהי שלמות? האם ניתן להגיע לשלמות? למה ראוי
שנשאף? הפרשה נפתחת עם הפסוק וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה וְעַל זֶה אָמַר רִשְׁיִי
הַקְּדוֹשׁ (א) וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי
שָׁנִים - לְכָף נִקְּתָה "שָׁנָה" בְּכָל כָּלָל וּבְכָל לֵךְ שֶׁכָּל אֶחָד
נִדְרָשׁ לְעֲצֹמוֹ. בַּת מֵאָה כֶּבֶת עֶשְׂרִים לְחֻטָּא: מַה בַּת עֶשְׂרִים לֹא
חֻטָּא שְׂהָרִי אֵינָה בַּת עוֹנְשֵׁינִי, אִף בַּת מֵאָה בְּלֹא חֻטָּא. וּבַת
עֶשְׂרִים כֶּבֶת שִׁבְעֵי לְיוֹפִי (בראשית רבה נח,א). שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה -
בְּלֹ שְׁוִין לְטוֹבָה.

כולם שווים לטובה? אם אנו רואים את הפסוקים הללו אנו
אומרים לעצמנו, איזה חיים מושלמים היו לשרה אמנו, הכל היה
לה... אבל אנו למדנו את הפרשות הקודמות, אנו מדברים על
מישהי שעזבה את בית הוריה ונדדה עם בעלה לאורך ולרוחב
העולם, אנו מדברים על מישהי שבימיה היה הרעב העולמי
הראשון, על מישהי שחטפו אותה מבעלה לבית פרעה, מישהי
שהייתה עקרה עד גיל 90, ששפחתה קמה עליה, איפה כל זה?
למה זה לא מוזכר פה? האם עדיין כל חייה של שרה שווים
לטובה? אז כן, אם זה מה שאומרת לנו התורה. כולם שווים
לטובה! (אנו לומדים מפה לחיינו אבל כמובן שיש את פשטות
הפסוק שבו אומר הקב"ה, כולם שווים לטובה) ואנו לומדים מפה
לחיינו אנו שני דברים. האחד שלמות אמתית

**עקב
בצד
אגודל** (סי גו' אייל קורן)

הכל תלוי בהתמדה!

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

דודו של הבחור, רבי וולף, לא הצליח להסתיר את פליאתו, והיה בטוח שהבחור ידע גם ידע את הסוגיות המדוברות ובוודאי לא התקשה להשיב לשאלותיהם, ולכן הזדרז לשואלו: אמת ויציב כי ראוי להצטנע, ואיך צריך להתהדר במלוא גדלותך התורנית... אך הלא מדובר בענין חשוב של שידוכים, ובהצעה מאוד מובחרת עבורך... מה טעם העמדת פנים כבור ועם הארץ, מדוע הסתרת את היקף ידיעותיך המופלגות ועמקנותך העצומה?

המבט של הזולת (רבי עקיבא איגר)

ורבי עקיבא איגר, גאון הגאונים בתורה אך מתברר שגם במידות, השיב בפשטות: 'הם שאלו אותי שאלות שהוכיחו כי סוגיות שלמות נשתכחו מהם... שאלה אחת נידונה בהרחבה במסכת פלונית, שאלה נוספת שהוצגה כקושיא עצומה - יש גמרא מפורשת הסותרת אותה... וכי הייתי יכול לחשוף בפניהם את כל זאת ולביישם שנשתכחו מהם סוגיות ערוכות? וכי יכולתי לענות לכל שאלה ולהוכיח ידע תורני - בשעה שתוך כדי אני מבייש שני תלמידי חכמים נכבדים? מוטב לי להפסיד שידוך טוב והגון, ולא לפגוע באף יהודי כמלוא נימה, ולהיזהר בכבודו של כל אדם עד קצה גבול היכולת! הסיפור, המובא בהקדמה לספר תשובות רבי עקיבא איגר, חושף טפח מהנהגתם של גדולי ומאורי האומה, שכולנו לומדים מהם ודברים בדרכיהם. לפעמים, האיפוק מלענות דורש מחירים כבדים, לפעמים כה קשה להימנע מלצער, לפעמים עומד על קצה הלשון משפט אחד שיעשה סדר... או אפשרות לעשות פעולה אחת שנראית מוצדקת...

מה הי אלוקיך שואל מעמך

ישראל, אנו יודעים שרבי עקיבא איגר הינו סמל, לחריפות, לעמקות, אבל בא ראה ולמד ממעלת רבי עקיבא איגר, שהבין וידע מתי לדבר, ומתי לשתוק! כמאמר חז"ל הקדושים מילה בסלע משתוקא בתרין!

הסיפור בחלקו לקוח מאתר ישיבת אור דוד

*הסיפורים במדור זה מבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למנוי העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתחת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

השבוע אני רוצה להקדיש את הטור ולספר לכם הגישה בה זכיתי ללמוד, בנוסף ובד בבד עם לימודי המקצועיים, את לימודי כמאסטר ב NLP למדתי עם גישה מאוד ספציפית, גישה מאוד מאפשרת, גישה מאוד שואלת, גישה רכה, גישה ששמה את הדגש שלה על המונחה/המטופל/ האדם שמולנו, זה מאוד קל לומר את זה אך מאתגר ליישם. כאשר התחלתי להכיר יותר ויותר אנשי מקצוע הבנתי עד כמה הגישה הזו נדירה, לכן אני מרגיש שזה מחובתי לעלות את זה למודעות של כולנו, וכמובן כל אחד מאיתנו בחייו האישיים, המקצועיים והמשפחתיים. במה הדברים אמורים? אני אדבר על 2 רבדים, הרבה פעמים עומד למולנו אדם ומספר לנו את אשר על ליבו, זה יכול להיות חבר קרוב, אישה, ילד שלנו, או מונחה, ותוך כדי דבריו אנו שמים לב לכך שיש לנו כבר תשובה מוכנה למה שהוא אמר, אנו מחכים כבר שהוא יסיים את דבריו כדי שנוכל לומר לו את מה שאנו חושבים, קרה לכם ששמתם לב לדבר הזה כאשר הוא מתהווה, שאתם שמים לב שאתם כבר מחכים שייסיים... איך לדעתכם חש אותו אדם למולנו כאשר הוא חש שאנו לא שומעים אותו עד הסוף? כמה הוא יהיה פתוח לשמוע את מה שיש לנו לומר אם לא הקשבנו לא עד הסוף? אולי בכלל אנו נפספס דברים שהוא אומר כי אנו כבר עסוקים במחשבות שלנו, לכן דבר ראשון נשמע את השני עד הסוף, אם עולה לנו מחשבה כלשהי נשים אותה בצד במוחנו ונחזור אליה לאחר שהוא יסיים את דבריו.

הרובד היותר עמוק וחשוב מעין כמותו הוא "לשאלול", לא לצאת מנקודת הנחה שאנו יודעים! אנו מבינים! ברור הרי זה... אומר שזה... באו נהיה "סקרנים" במובן החיובי של המילה, באו נשמע בדיוק מה השני רוצה לומר? אולי נופתע... להיות סקרנים, לא להניח הנחות, לשאול, להתעניין, אם זה בילד שלנו שמספר לנו שמישהו פגע בו, אם זה חבר שמתיעץ איתנו, אם זה המונחה או המטופל שלנו, להיות סקרנים! לשאול! ומי יודע עד כמה נופתע לגלות כמה מעניינות תהינה התשובות שנקבל! בהצלחה רבה!

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל: ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!

